

Versuri despre mamă și părinți

Ina M.

Printre miile de poezii,
Păunescu, plin de fantezii,
A scris « Mama de pământ », cu dor
Să-și mai vadă mama în pridvor.

Versuri despre mamă- am mai citit,
Dar nici unele n- au reușit
Să- mi înece inima în lacrimi,
Când poemul e tablou de patimi.

Lăcrimează ochii și- amintiri
Cu părinții și cu- a lor iubiri
Pentru copilașii care- am fost,
Îmi străpung sufletul cu un rost...

Îmi iau haina și- mi pun portofelul
Și cu gânduri negre, de tot felul,
Caut trenul care să mă ducă
La părinți, căci dorul mă usucă.

În orașul unde-am răsărit,
Totul a rămas de neclintit
Și alerg spre casa unde mama
M- a crescut fără să îmi dau seama.

Bat la ușă și-mi răspunde tata...
" Hai nevastă că ți-a venit fata!"
Și în pragul ușii părintești
Ne îmbrățișăm ca în povești.

"Vă stimez, părinții mei iubiți,
Să fiți sănătoși și să trăiți
Mult și fericiți căci ați crescut
Doi copii, așa cum ați putut,
Iar acum văzându-vă am stins
Dorul de voi..." Și la piept i-am strâns!